

نشست علمی تخصصی هنر ، معماری و شهر سازی عصر پنجشنبه ها

محل برگزاری: سالن اجتماعات مهندسين مشاور هرم پی

زمان: پنجشنبه ۳۰ مرداد ۱۳۹۳

عنوان: آموزش در معماری

سخنرانان و اعضای پنل: آقای دکتر اصغر ساعد سمیعی، آقای دکتر حسن علی غفاری

چکیده‌ای از سخنرانی‌ها به شرح زیر می‌باشد.

سخنران اول آقای دکتر اصغر ساعد سمیعی، سخنران اول جناب آقای دکتر ساعد سمیعی، وی به آموزش معماری در سالهای ما قبل ۱۳۵۷ اشاره می‌کنند. در ابتدا، ایشان از راه اندازی دانشکده هنرهای زیبا توسط آندره گدار و دو تن دیگر صحبت می‌کنند که مرحوم مهندس فروغی مسبب اصلی آن بودند. سبک آموزشی این دانشکده بسیار شبیه به بوزار پاریس بود. به این صورت که ابتدا یک امتحان ورودی که شامل تئوری و طراحی بود، گرفته می‌شد، که طراحی تاثیر بسزایی در نتیجه آزمون داشت. دانشجو بعد از قبولی در دانشگاه، یک دوره مقدماتی یکساله را زیر نظر دانشجویانی که قدیمی تر بودند و تبحر بیشتری هم داشتند که اصطلاحاً به آنها سال بالایی می‌گفتند، می‌گذراند. بعد از آن با طراحی های کوچک مثل طراحی ستون شروع میکرد و بعد از آن به طراحی های بزرگ تر مثل معبد می رسید. سپس باید کمپوزیسیون می کشید یعنی عناصر مشخصه یک سبک را در یک مجموعه معرفی می کرد. بعد از آن پروژه هایی بود که باید دانشجو انجام می داد و در کنار آنها اسکیس و دکور هم کار می کرد. مرحله بعد باید کارها را در مقیاس ۱/۱۰ به صورت کاملاً دقیق و اجرایی می کشید و بعد از آن باید طراحی فنی را می‌گذراند. طراحی فنی در آن زمان تقریباً مرز بین لیسانس و فوق لیسانس بود و دانشجو بعد از گذراندن طراحی فنی لقب مهندس را به خود می گرفت و می توانست در دفاتر معماری مشغول به کار شود.

سخنران دوم آقای دکتر حسن علی غفاری، سخنران دوم جناب آقای دکتر حسن علی غفاری به آموزش معماری در سالهای بعد از ۱۳۵۷ اشاره میکنند. وی در ابتدا به تاسیس دانشکده های معماری بعد از انقلاب می پردازند و اینکه روابط ایران با کشورهای خارجه دچار مشکل شد و روحانیون تصمیم به بنا شدن امکانات آموزشی در داخل ایران گرفتند که خشت اول آن دانشگاه آزاد اسلامی بود. همزمان با دانشگاه آزاد اسلامی یکسری مؤسسات آموزش عالی راه اندازی شد که اکثریت آنها فاقد فضای فیزیکی مناسب، کتابخانه، سالن اجتماعات و کافه تریا هستند. وی در ادامه به این مطلب اشاره کردند که متأسفانه، امروزه معیار صحیحی برای محک دانشجویانی که مستعد معماری هستند، نیست با توجه به اینکه اسکیس حذف شد و مسأله بدتر از آن، اینکه دانشجویان در طول دوره لیسانس حدود ۴ الی ۵ پروژه بیشتر نمی بیند و این در حالی است که در دوره ی پیش از انقلاب دانشجویان در دوره آموزش خود ۶۰۰ الی ۷۰۰ پروژه و همین طور ۴۰۰ الی ۵۰۰ اسکیس و دکور می دیدند. مسأله مهم دیگر اینکه ما امروزه کمبود برنامه ریزی مناسب جهت بردن دانشجویان به کارگاه و همینطور مسافرت های داخلی و خارجی داریم. وی برای بالا بردن سطح آموزشی، تغییر و تکمیل واحد های تئوریک و همچنین بالا بردن سطح مدرسین را پیشنهاد کردند و در آخر افزودند؛ برنامه آموزشی باید با نیاز جامعه در تطابق باشد؛ به طوری که آموزش بتواند نیاز جامعه را برآورده کند.